

Sygn. akt XXIII Gz 1202/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy
w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Alicja Dziekańska
Sędziowie: SO Bernard Litwiniec

SO Anna Gałas (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2017 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na pkt II postanowienia Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 13 maja 2016 r., sygn. akt XV GNc 5102/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Anna Gałas SSO Alicja Dziekańska SSO Bernard Litwiniec

Sygn. akt XXIII Gz 1202/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie postanowieniem z dnia 13 maja 2016 r. w sprawie z powództwa (...) sp. z o.o. w W. przeciwko M. K. o zapłatę oddalił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu (pkt I.) oraz odrzucił zarzuty od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla z dnia 27 sierpnia 2015 r. (pkt II.).

Sąd Rejonowy wskazał, że nakaz zapłaty z dnia 27 sierpnia 2015 r. został wysłany pozwanej na właściwy adres, gdzie przesyłka była prawidłowo awizowana a po upływie terminu do odbioru wróciła do sądu, co skutkowało uznaniem jej za doręczoną w dniu 2 października 2015 r. Pozwana w dniu 29 stycznia 2016 r. złożyła wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty oraz zarzuty wskazując, że nie ponosi winy za uchybienie terminowi, ponieważ w okresie od dnia II do 22 stycznia 2016 r. była obłożnie chora. W ocenie Sąd Rejonowego okoliczności przedstawione przez pozwaną nie wskazywały na brak winy w uchybieniu terminowi dokonania czynności procesowej. Sąd Rejonowy podniósł, że pozwana w ogóle nie uprawdopodobniła, że w czasie biegu terminu do wniesienia zarzutów zachodziły okoliczności niezależne od niej, które uniemożliwiły jej wniesienie zarzutów. W konsekwencji Sąd Rejonowy przedmiotowy wniosek oddalił, a zarzuty jako spóźnione odrzucił na podstawie art. 494 § 1 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie wniosła pozwana i zaskarżyła je w całości. Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła mające wpływ na rozstrzygnięcie naruszenie przepisów art. 168 § 1 k.p.c. oraz art. 169 § 2 k.p.c, poprzez niesłuszne ustalenie, że pozwana nie uprawdopodobniła okoliczności uzasadniających przywrócenie terminu, pomimo że z przedstawionego zaświadczenia lekarskiego wynika, że pozwana była obłożnie chora, oświadczając równocześnie, że

stan zdrowia uniemożliwiający wniesienie w terminie zarzutów trwał także w czasie zastępczego doręczenia pozwanej korespondencji.

Powołując się na te zarzuty pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla z dnia 27 sierpnia 2015 r.

Postanowieniem z dnia 19 lipca 2016 r. Sąd Rejonowy odrzucił, jako niedopuszczalne zażalenie pozwanej na pkt I. postanowienia z dnia 13 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu wobec bezzasadności podniesionych w nim zarzutów. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń i rozważań, które należy zaakceptować.

Rozpatrywane zażalenie obejmuje pkt II. postanowienia z dnia 13 maja 2016 r. ale dotyczy skontrolowania na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. niezaskarżalnego orzeczenia w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu, co też wprost wynika z wniosku zażalenia. Sąd Okręgowy dokonał takiej oceny i uznał, że stanowisko skarżącej jest bezpodstawne. Skarżąca

wskazywała zasadniczo, że istniały okoliczności uzasadniające wniosek o przywrócenie terminu. Tymczasem stan sprawy i uzasadnienie zażalenia nie broni tej tezy.

W pierwszym rzędzie, wskazać należy, że strona w piśmie z wnioskiem o przywrócenie terminu powinna uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek (art. 168 § 1 k.p.c. w zw. z art. 169 § 2 k.p.c.). W ocenie Sądu Okręgowego skarżąca nie uprawdopodobniła okoliczności uzasadniających wniosek, o czym słusznie wywiódł sąd pierwszej instancji. Przede wszystkim, jak wynika jasno z akt, nakaz zapłaty wraz z odpisem pozwu i pouczeniem o prawie i terminie do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty prawidłowo został doręczony na adres pozwanej: ul. (...), (...)-(...) G.. Korespondencja była awizowana w okresie od dnia 17 września 2015 r. do dnia 2 października 2015 r., przy czym zwrot do Sądu nastąpił dnia 5 października 2015 r. Przesyłka została uznana za prawidłowo doręczoną dnia 2 października 2015 r. tj. po upływie terminów dwukrotnej awizacji i niepodjęcia przez pozwaną przesyłki w miejscu wskazanym przez doręczyciela. Doręczenie było skuteczne na podstawie art. 139 § 1 k.p.c, który pozwala na zastosowanie regulacji doręczenia zastępczego, czego pozwana w żaden sposób nie kwestionuje, w tym też nie obala domniemań związanych z prawidłowością doręczenia.

Pozwana dołączyła do wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów zaświadczenie lekarskie potwierdzające, że była chora w okresie od 11 do 22 stycznia 2016 r. Jest to czas trzy miesiące po upływie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty. Trzeba przypomnieć, że przesyłka sądowa z nakazem zapłaty była awizowana na przełomie września i października 2015 r., zaś termin do wniesienia zarzutów rozpoczął bieg 3 października 2015 r. a upłynął w dniu 16 października 2015 r. Choroba pozwanej trzy miesiące później nie miała więc żadnego wpływu na możliwość wniesienia zarzutów w tamtym wcześniejszym terminie. Dalej zaś pozwana nie wskazała na żadne inne okoliczności, które uniemożliwiały jej wniesienia zarzutów w terminie. Samo lakoniczne stwierdzenie w zażaleniu, że stan zdrowia pozwanej też w tamtym okresie uniemożliwiał jej wniesienie zarzutów, jawi się jako co najmniej budzące wątpliwości. Otóż po pierwsze twierdzenie to jest gołosłowne i nie poparte nawet datami, w których stan zdrowia pozwanej uniemożliwiał jej działanie, zaś po drugie brak winy w uchybieniu terminu winien być choćby uprawdopodobniony, czego pozwana też całkowicie zaniechała.

Brak winy w uchybieniu terminu jest podstawową przesłanką przywrócenia terminu, przy czym przy ocenie tej przesłanki niezbędne jest przyjęcie obiektywnego miernika staranności wymaganej od strony należycie dbającej o swoje interesy (por. postanowienie SN

z dnia 21 stycznia 2003 r., III CZ 152/02, wyrok SN z dnia 8 października 2010 r.. II PK 70/10). Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 6 czerwca 2012 r. (sygn.. akt: IV CZ 16/12) ewentualne trudności i przeszkody muszą być sprecyzowane, nie mogą odnosić się do ogólnej oceny stanu zdrowia. Uwzględnienie wniosku o przywrócenie terminu ograniczać się może do sytuacji, kiedy w okolicznościach sprawy istnieje ku temu pewna i jednoznaczna

podstawa. Zasadą jest dokonywanie czynności procesowych w terminie, odstępstwa od tej zasady powinny zdarzać się wyjątkowo i tylko wyjątkowe okoliczności mogą skutkować przywróceniem terminu (por. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2011 r., CZ 119/11). Podzielając te poglądy trzeba jednoznacznie stwierdzić, że w sprawie pozwana nie wykazała, aby w należyty sposób dbała o swoje interesy a nadto nawet nie usiłowała uprawdopodobnić okoliczności, które uniemożliwiły jej działanie w czasie, gdy biegły terminy do dokonania czynności procesowych. Nie było więc faktycznych i prawnych podstaw do uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów.

Reasumując, zdecydowanie chybione były zarzuty pozwanej naruszenia art. 168 § 1 k.p.c. w zw. z art. 169 § 2 k.p.c. Sąd Rejonowy właściwie zastosował te przepisy w stanie faktycznym sprawy, zaś zażalenie bezzasadnie polemizuje z oczywistymi faktami, które legły u podstaw oddalenia wniosku o przywrócenie terminu. Wobec bezzasadności wniosku o przywrócenie terminu, prawidłowo zatem Sąd Rejonowy na podstawie art. 494 § 1 k.p.c. odrzucił jako spóźnione złożone wraz z wnioskiem zarzuty od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowy z weksla.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §

k.p.c. oddalił zażalenie na pkt II. zaskarżonego postanowienia, jako bezzasadne.

SSO Anna Gałas SSO Alicja Dziekańska SSO Bernard Litwiniec